

ગુડનાઈટ, ડેડી !

— ચંદ્રકાન્ત બક્ષી

એણે જોયું બેબી વાર્તા સાંભળતાં સાંભળતાં જ સૂઈ ગઈ હતી.

ધીરેથી એણે બેબીના વાળની બંને રેશમી રિબનો ખોલી. પછી એક પછી એક હેરપિનો કાઢી લીધી, વાળ છૂટા કર્યા અને માથા પર હાથ ફેરવ્યો, ગાલ પર એક બચી ભરી. કહેવાનું મન થયું ‘ગુડનાઈટ, ડાર્લિંગ !’

સવારની ફ્લાઈટથી જવાનું હતું બેબીને.

ટેબલ પર પડેલી જૂની ડબલ લાઈનવાળી નોટનું પાનું ફફડ્યું. એ ઊભો થયો. હોમવર્કવાળી નોટ ઠીક કરીને બેગમાં મૂકતાં એનાથી વંચાઈ ગયું. આડાઅવળા અક્ષરે અંગ્રેજીમાં પેન્સિલથી લખ્યું હતું : ‘ફેરી પિંક કુડ નોટ ફ્લાય, ફોર હર વિંગ્સ વેર વેટ.’ — પાંખો ભીંજાઈ ગઈ હતી એટલે ફેરી પિંક ઊડી શકતી ન હતી. ફેરી પિંક પરી હતી. નદીને કિનારે રહેતી હતી. લાઈલેકનાં ફૂલો વચ્ચે ઊડતી હતી. એ ઊડતી હતી એટલે ફૂલો હાલતાં હતાં અને પંખુડીઓ પરથી શબનમ ઝરતું

હતું અને જ્યાં જ્યાં શબનમનું એક ટીપું ઝરતું હતું ત્યાં એક પતંગિયું પાંખ ફફડાવીને ઊડી જતું હતું.

એણે નોટ બંધ કરી અને બેગમાં મૂકી.

એણે કહેલું: ‘બેટા, વહેલી સૂઈ જા, કાલે વહેલાં ઊઠીને તૈયાર થવાનું છે.’

‘કેમ?’

‘કાલે વહેલાં ઊઠવાનું છે. પછી તું ઊઠીશ નહિ.’

‘ઊઠીશ, મને વાર્તા કહો.’

એણે વાર્તા બનાવવા માંડી: ‘એક બેબી હતી...’

‘મારા જેવી?’

‘હા, તારા જેવી, પણ એના વાળ તારા કરતાં લાંબા હતા.’

‘કેટલા લાંબા, ડેડી?’

‘બહુ લાંબા.’

‘એ ચશમાં પહેરતી હતી?’

એ હસ્યો. પછી યાદ આવ્યું, મમ્મી ચશમાં પહેરતી હતી એટલે... અને એ ગમગીન થઈ ગયો. સંચત થઈ ગયો. ફરી હસ્યો. ‘તને કેવી રીતે ખબર પડી ગઈ?’

‘મને ખબર નથી.’

‘અચ્છા. એ ચશમાં પહેરતી હતી?’

‘આપણી મમ્મી પણ ચશમાં પહેરે છે? હા, મમ્મી ચશમાં પહેરતી હતી. પણ બેબીનાં ચશમાં મમ્મી કરતાં નાનાં હતાં.’

‘એ જોઈ શકતી ન હતી?’

‘જોઈ શકતી હતી. બહુ નહિ.’

‘ચશમાં પહેરે એટલે ન રડાય?’

‘રડાય.’

‘પછી?’

‘—પછી એ બેબી એક વાદળ પર બેસી ગઈ. વાદળમાં બહુ પાણી હતું.’

‘બેબી ભીંજાઈ ગઈ?’

‘ના બેટા, એ બેબી વાદળ પર બેસી ગઈ અને વાદળ આકાશમાં વહેતું હતું અને એક નાનું

લીલું પક્ષી આવ્યું. પક્ષી બહુ થાકી ગયું હતું, ઊડી ઊડીને પાંખો ફફડાવતું ફફડાવતું એ વાદળ પર બેસીને શ્વાસ ખાવા લાગ્યું, અને...'

‘એ રસ્તો ભૂલી ગયું હતું?’

‘હા, એ રસ્તો ભૂલી ગયું હતું.’

‘રાત પડી ગઈ?’

‘ના, રાત ન હતી. પણ અંધારું થઈ ગયું હતું, એટલે પક્ષી ગભરાતું હતું. બેબીની પાસે બેસી ગયું.’

‘એને ડર લાગતો હતો?’

‘ડર લાગે ને? આટલા મોટા આકાશમાં એકલું-એકલું ઊડ્યા કરે તો ડર લાગે ને?’

‘લાગે.’

એટલે બેબીએ પક્ષીને પૂછ્યું : ‘પક્ષી, તું ક્યાં રહે છે?’

‘પક્ષી ક્યાં રહેતું હતું?’

પક્ષીએ કહ્યું કે, ‘હું તો આકાશના એક તારામાં રહું છું. એ તારો અહીંથી બહુ દૂર દૂર છે.’

‘કેટલે દૂર?’

‘ખૂબ દૂર. મામાનું ઘર છે ને, એટલે બધે દૂર.’

‘પક્ષી રડવા લાગ્યું?’

‘ના, એ કહે બેબી, હું રસ્તો ભૂલી ગયું છું. મને વાદળ પર બેસવા દઈશ? બેબી કહે : હા, જરૂર બેસવા દઈશ. પછી પક્ષી બેઠું અને વાદળ આગળ વહેવા લાગ્યું.’

‘એ ઊડી ઊડીને થાકી ગયું હતું?’

‘હા બેટા, એ ખૂબ ઊડી ઊડીને થાકી ગયું હતું, એટલે વાદળ પર બેબીની સાથે બેસી ગયું.’

‘પછી?’

પછી ચશમાંવાળી બેબીએ લીલા પક્ષીને પૂછ્યું : ‘પક્ષી, તને ગાતાં આવડે છે?’

પક્ષીએ કહ્યું : ‘મને તો ગાતાં આવડે જ ને?’

બેબીએ પૂછ્યું : ‘મને એક ગીત સંભળાવીશ?’

‘પક્ષીને ગીત ગાતાં આવડે, ડેડી?’

‘આ પક્ષીને આવડતું હતું બેટા, એણે ગાયું.’

‘બેબીને મજા પડી?’

‘ખૂબ મજા પડી. બેબી ખુશ ખુશ થઈ ગઈ. ઊભી થઈ. ખૂબ નાચી. એ નાચી એટલે વાદળ હાલ્યું અને વાદળમાંથી વરસાદ પડવા લાગ્યો.’

‘તમે તો કેવી ફાઈન વાત કરો છો, ડેડી!’

‘તને ગમે છે?’

‘હા, મને બહુ ગમે છે. પછી શું થયું?’

‘ખૂબ વરસાદ પડ્યો. વાદળું ખાલી થઈ ગયું. વરસાદ નદી ઉપર પડ્યો અને પર્વતો ઉપર પડ્યો. જમીન ઉપર પડ્યો, ઘણાં બધાં ઝાડ ઉપર પડ્યો. પાંદડાંઓ ઉપર પડ્યો.’

‘ઝાડ પણ ભીંજાઈ ગયાં?’

‘હા, એક ઝાડ હતું. એનાં પાંદડાં પીળાં પડી ગયાં હતાં. એમાં એક કેસરી કીડી રહેતી હતી.’

‘એ પણ ભીંજાઈ ગઈ?’

‘હા. કેસરી કીડી પીળા પાંદડા પર સૂતી હતી. હવા આવી એટલે પાંદડું તૂટવા લાગ્યું, કીડીની પાંખો ભીંજાઈ ગઈ. એ ઊડી શકી નહીં. પછી એ રડવા લાગી.’

‘કીડી કેમ રડવા લાગી?’

‘એની પાંખો ભીંજાઈ ગઈ ને, બેટા, એટલે એ ઊડી શકી નહીં. એથી રડે.’

‘ડેડી, ફેરી પિંકની પાંખો ભીંજાઈ ગઈ હતી. એ પણ રડતી હતી.’

‘આ કીડી પણ ફેરી પિંકની જેમ રડવા લાગી. કહેવા લાગી : મારી પાંખો ભીંજાઈ ગઈ. હવે હું નહીં ઊડી શકું.’

‘બેબીએ એની પાંખો લૂછી નાખી?’

‘ના. ત્યાં એક જાડો દેડકો બેઠો હતો. એનું ગળું હાલતું હતું અને આંખો બહાર નીકળી ગઈ હતી. કીડીની પાંખો ભીંજાઈ ગઈ ને એટલે એ હસવા લાગ્યો.’

‘પછી?’

‘પછી સૂરજ ચમક્યો. આકાશ ગરમ થયું. નદી ગરમ થઈ. પર્વતો ગરમ થયા. જમીન ગરમ થઈ એટલે કીડીની પાંખો પણ સુકાઈ ગઈ.’

‘કીડી ઊડી ગઈ?’

‘તડકો ખૂલ્યો એટલે કીડીની પાંખો સુકાઈ ગઈ અને દેડકાની આંખો ધૂપમાં બંધ થઈ ગઈ. કીડીની પાંખો તડકામાં ચક્રચક્ર થવા લાગી. પછી કેસરી કીડી ઊડવા લાગી. લીલું પક્ષી ગાવા લાગ્યું. ચશમાંવાળી બેબી નાચવા લાગી.’

‘કેવું ફાઈન, ડેડી !’

‘પછી સામે એક મેઘધનુષ્ય ખૂલી ગયું.’

‘મેઘધનુષ્ય એટલે?’

‘વરસાદ પડે અને સૂરજ ચમકે એટલે આકાશમાં સાત હલકા રંગોનો એક પુલ બની જાય. ઝૂમાં છે ને એવો જાપાનીસ પુલ જેવો.’

‘પછી?’

‘કેસરી કીડી એ મેઘધનુષ્યના રંગીન પુલ ઉપર જઈને રમવા લાગી. લીલું પક્ષી એ પુલ ઉપર થઈને ઊડી ગયું. એ રહેતું હતું એ તારા તરફ ઊડી ગયું.’

‘અને બેબી, ડેડી?’

‘બેબી પણ સૂઈ ગઈ. બેટા. ચાલ, હવે તું પણ સૂઈ જા.’

‘બેબી ક્યાં સૂઈ ગઈ?’

‘એના ડેડી પાસે. વાર્તા પૂરી થઈ ગઈ.’

‘ચાલો. હવે સૂઈ જવાનું — ગુડનાઈટ.’

‘ગુડનાઈટ, ડેડી !’

રેશમી રિબનો અને હેરપિનો એણે બેબીની નાની બેગમાં મૂક્યાં. પેન્સિલથી હોમવર્ક કરેલી નોટ મુકાઈ ગઈ. કેસરી કીડી મેઘધનુષ્ય પર રમતી હતી. લીલું પક્ષી ઊડી ગયું હતું — તારાઓના દેશમાં. ચશમાંવાળી બેબી ચશમાં અને રિબનો અને હેરપિનો કાઢીને ડેડીને ગુડ નાઈટ કરીને સૂઈ ગઈ હતી. વાર્તા પૂરી થઈ ગઈ હતી.

બેબીને સવારની ફ્લાઈટથી મોકલી દેવાની હતી. એ એકલી જ જવાની હતી. અહીંથી બેસી જવાની હતી નવ વાગ્યે. સાડા બારે મદ્રાસ ઊતરી જવાની હતી. મદ્રાસ એરપોર્ટ પર એની મમ્મી એને લેવા આવવાની હતી.

એનું વેકેશન પણ પૂરું થવા આવ્યું હતું.

— અને એના ડેડી સાથે રહી આવવાની કોર્ટે આપેલી મુદત પણ.

